

הרצאותיו של משה שמיר במכון היהודי של אוניברסיטת ניו-יורק

הבדלים אלה מופיעים בשירה החדשה העברית. החיוב לחיים, החתירה לקראת העתיד, האמונה במחר מציינים את שירתם של נתן אלתרמן, אמיר גלבע וראובן בן-יוסף לעומת יצירתם הפיוטית של נתן זך, יהודה עמיחי ומאיר ויזלטיר.

ההרצאה רבת-הענין עוררה שאלות, ויכוחים ודיונים שנמשכו עד שעה מאוחרת בערב.

ההרצאה השניה התקיימה באולם המכון לחינוך ותרבות עברית באוניברסיטת ניו. ההרצאה באה בגליון הזה. הציג את האורח-המרצה, וציין את תרומתו לספרותנו — ד"ר חיים ליף.

שתי הרצאותיו של המספר משה שמיר, מן הראשונים בשורת ספרותנו כיום, משכו קהל רב של "ותיקים" וצעירים, מורים ותלמידים. ההרצאה הראשונה, באנגלית, התמקדה בנושא גיבור ואנטי-גיבור בספרות החדשה. המספר והמסאי, שהוצג עלידי ד"ר מיכאל ארפא, פרופסור לספרות עברית במכון לתרבות וחינוך של אוניברסיטת ניו, מנמק את הנחותיו במשלים מן הספרות העברית העתיקה, הקלאסית, הכללית והעברית. הוא הבחין יפה בין קווי-האופי ועמדתם בחיים של הגיבור והאנטי-גיבור ביצירותיהם של קאפקא, קאמי, בקט וג'ימס ג'ויס, וכן גם אצל ברנר וגנסין.

כנס מוקדש לספרות עברית חדשה בניו-יורק

המאקמות של יוסף זבארה; אבנר הולצמן — יחסו של נתן אלתרמן לשואה.

השתתפו בשאלות ובדיונים: יצחק עברי — עורך "הדואר"; ד"ר חיים ליף; פרופ' רות ביזור, בנימין ליפטון ועוד.

ישוב ראש הכנס היה פרופ' שלמה נש, ראש החוג לספרות במוסד, שהקדים דברים והציג את המרצים.

בכ"ה ביוני ש.ז. התקיים ב"היברו יוניון קולג'" — המכון היהודי לדת בניו-יורק, כנס שהוקדש לדיונים על בחינות בלשון ובספרות העברית החדשה. המשתתפים היו הפרופסור רים: יעקב קקוב — אישיותו ופעלו הספרותי של נפתלי הירץ אימבר; זבולון ראביד — השתקפות אישיותו של א.א. ליסיצקי ב"אלה תולדות האדם" ובשירתו; שלמה הרמתי — בראשית התחיה העברית; דוד סגל —

ראובן בן-יוסף מסה ושירה

בזמן האחרון הופיעו שניים מספרי המשורר, המספר והמסאי – ראובן בן-יוסף. המסות "על הסבל ועל הירושה – קובץ מאמרים על ענייני תרבות ומחשבת ישראל" – מצטיינות בגישתן המקורית והמעמיקה לבעיות ספרותנו וכן גם בתגובות נמרצות על דעות ומושגים הרווחים בביקורת העברית. ברוב המסות הוא בוחן את סגולתיהם של יוצרים ויצירתם, שמעטים עמדו עליהם.

יש במסותיו משום הערכה חדשה, או מחודשת, של סיפור ש. שלום "הנר לא כבה" וקבצי שיריו, שירה ש"מגלמת את תמצית רחשי הלב של העם". ראייה.

תיקון-טעויות

שם המשוררת ששירה ל"זלדה" בא בחוברת האחרונה של הבצרון, סתיו-חורף, תשמ"ה, הופיע בטעות בשם אסתר; שמה אידית.

בשיר "ליד ושינגטון" לחדוה ש. בעמוד 74 צ"ל "לבין איווי לשינוי", במקום עווי.

פרקים ראשונים - ח.ל.

המשך מעמ' 3

את הרוצחים למיניהם: של אש"ף, השיעים והכנופיות האחרות, או שיוותרו על שעל אדמה, כגון טאבה, למשל. הלא הם ערבים ואנחנו יהודים, ומחובתנו להוקיע לעולם כולו את "השובניזם" האוכל אותנו בכל פה.

ח.ל.

יביא את תגובתו המשורר אברהם ברוידס, שהיה או מזכירו, בזכרונותיו.